

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1995-1996

27 FEBRUARI 1996

Wetsontwerp betreffende de gerechtelijke samenwerking met het Internationaal Tribunaal voor het voormalige Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Ruanda

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1995-1996

27 FÉVRIER 1996

Projet de loi relative à la coopération judiciaire avec le Tribunal international pour l'ex-Yougoslavie et le Tribunal international pour le Rwanda

TEXTE ADOPTÉ PAR LA COMMISSION DE LA JUSTICE

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

- 1-247 - 1995/1996:
- Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.
 - Nr. 2: Amendementen.
 - Nr. 3: Verslag.

Voir:

Documents du Sénat:

- 1-247 - 1995/1996:
- Nº 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.
 - Nº 2: Amendements.
 - Nº 3: Rapport.

Tekst aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers en overgezonden aan de Senaat
Wetsontwerp betreffende de gerechtelijke samenwerking met het Internationaal Tribunaal voor het voormalige Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Ruanda
HOOFDSTUK I
Algemeen
Artikel 1
Deze wet regelt een aanlegenhed zoals bepaald in artikel 77 van de Grondwet.
Art. 2
Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:
— «Tribunaal»: het Internationaal Tribunaal voor de berechting van personen verdacht aansprakelijk te zijn voor ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, begaan op het grondgebied van het voormalig Joegoslavië sedert 1991, ingesteld door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties bij zijn resolutie 827 (1993) van 25 mei 1993 en het Internationaal Tribunaal belast met de berechting van de personen verdacht aansprakelijk te zijn voor daden van volkerenmoord of andere ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht begaan op het grondgebied van Rwanda en van de Rwandese burgers verdacht aansprakelijk te zijn voor zulke daden of schendingen begaan op het grondgebied van de buurstaten tussen 1 januari en 31 december 1994, ingesteld door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties bij zijn resolutie 955 (1994) van 8 november 1994;
— «Resolutie 808 (1993)»: resolutie 808 (1993) van 22 februari 1993 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties;

Tekst aangenomen door de Commissie voor de Justitie van de Senaat
<i>(Nieuw opschrift)</i> Wetsontwerp betreffende de erkenning van en de samenwerking met het Internationaal Tribunaal voor voormalig Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Ruanda
HOOFDSTUK I
Algemeen
Artikel 1
Deze wet regelt een aangelegenheid <u>als bedoeld</u> in artikel 77 van de Grondwet.
Art. 2
<u>België zal volgens de bepalingen van deze wet zijn verplichtingen tot samenwerking voortvloeiende uit de door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op grond van hoofdstuk VII van het Handvest van de Verenigde Naties aangenomen resoluties 808 (1993), 827 (1993) en 955 (1994) nakomen.</u>
Art. 3
Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:
— «Tribunaal»: het Internationaal Tribunaal ingesteld door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties bij zijn resolutie 827 (1993) van 25 mei 1993 en belast met de berechting van de personen verdacht aansprakelijk te zijn voor ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht begaan op het grondgebied van voormalig Joegoslavië sedert 1991, en het Internationaal Tribunaal ingesteld door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties bij zijn resolutie 955 (1994) van 8 november 1994 en belast met de berechting van de personen verdacht aansprakelijk te zijn voor daden van volkenmoord of andere ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht begaan op het grondgebied van Ruanda en van de Ruandese burgers verdacht aansprakelijk te zijn voor zulke daden of schendingen begaan op het grondgebied van de buurstaten tussen 1 januari en 31 december 1994;
— «Resolutie 808 (1993)»: resolutie 808 (1993) van 22 februari 1993 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties;

Texte adopté par la Chambre des représentants et transmis au Sénat
Projet de loi relatif à la coopération judiciaire avec le Tribunal international pour l'ex-Yougoslavie et le Tribunal international pour le Ruanda
CHAPITRE I
Généralités
Article 1 ^{er}
La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.
Art. 2
Aux fins de la présente loi, les termes ci-après désignent:
— «Tribunal»: le Tribunal international chargé de juger les personnes présumées responsables de violations graves du droit international humanitaire commises sur le territoire de l'ex-Yougoslavie depuis 1991, créé par le Conseil de sécurité par sa résolution 827 (1993) du 25 mai 1993 et le Tribunal international chargé de juger les personnes présumées responsables d'actes de génocide ou d'autres violations graves du droit international humanitaire commis sur le territoire du Rwanda et les citoyens rwandais présumés responsables de tels actes ou violations commis sur le territoire d'États voisins entre le 1 ^{er} janvier et le 31 décembre 1994, créé par le Conseil de sécurité des Nations Unies par sa résolution 955 (1994) du 8 novembre 1994;
— «Résolution 808 (1993)»: la résolution 808 (1993) du 22 février 1993 adoptée par le Conseil de sécurité des Nations Unies;

Texte adopté par la Commission de la Justice du Sénat
<i>(Nouvel intitulé)</i> Projet de loi relative à la reconnaissance du Tribunal international pour l'ex-Yougoslavie et du Tribunal international pour le Rwanda, et à la coopération avec ces Tribunaux
CHAPITRE PREMIER
Généralités
Article premier
La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.
Art. 2
<u>En vertu des dispositions de la présente loi, la Belgique respectera les obligations de coopération qui découlent des résolutions 808 (1993), 827 (1993) et 955 (1994) adoptées par le Conseil de sécurité des Nations unies sur la base du chapitre VII de la Charte des Nations unies.</u>
Art. 3
Aux fins de la présente loi, les termes ci-après désignent:
— «Tribunal»: le Tribunal international <u>créé par le Conseil de sécurité des Nations unies par sa résolution 827 (1993) du 25 mai 1993 et chargé de juger les personnes présumées responsables de violations graves du droit international humanitaire commises sur le territoire de l'ex-Yougoslavie depuis 1991, et le Tribunal international créé par le Conseil de sécurité des Nations unies par sa résolution 955 (1994) du 8 novembre 1994 et chargé de juger les personnes présumées responsables d'actes de génocide ou d'autres violations graves du droit international humanitaire commis sur le territoire du Rwanda et les citoyens rwandais présumés responsables de tels actes ou violations commis sur le territoire d'États voisins entre le 1er janvier et le 31 décembre 1994.</u>
— «Résolution 808 (1993)»: la résolution 808 (1993) du 22 février 1993 adoptée par le Conseil de sécurité des Nations unies;

Tekst aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers en overgezonden aan de Senaat	Tekst aangenomen door de Commissie voor de Justitie van de Senaat	Texte adopté par la Chambre des représentants et transmis au Sénat	Texte adopté par la Commission de la Justice du Sénat
— «Resolutie 827 (1993)»: resolutie 827 (1993) van 25 mei 1993 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties; — «Resolutie 955 (1994)»: resolutie 955 (1994) van 8 november 1994 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties; — «Statuut»: het Statuut van het Tribunaal aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties in resolutie 827 (1993) en het statuut aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties in resolutie 955 (1994); — «Reglement»: het Reglement inzake Procedure en Bewijslevering dat het Tribunaal op 11 februari 1994 heeft aangenomen; — «Procureur»: de Procureur van het Tribunaal alsmede een ieder die door hem is gemachtigd of onder zijn gezag werkt in het kader van de functie die hij op grond van het Statuut uitoefent. Art. 3 De bevoegde autoriteiten verlenen aan het Tribunaal alle dienstige rechtshulp in procedures betreffende de misdrijven omschreven in de artikelen 1 tot 8 van het Statuut van het Tribunaal voor het voormalige Joegoslavië en in de artikelen 2 tot 4 van het Statuut van het Tribunaal voor Rwanda, overeenkomstig de bepalingen van de resoluties 808 (1993), 827 (1993) en 955 (1994), van het Statuut, van het Reglement en van deze wet. Art. 4 Het ministerie van Justitie is de centrale autoriteit die bevoegd is verzoeken om gerechtelijke samenwerking uitgaande van het Tribunaal, in ontvangst te nemen. HOOFDSTUK II Ottrekking van zaken aan de Belgische gerechten Art. 5 Indien het Tribunaal vraagt dat een zaak die tot zijn bevoegdheid behoort, aan de nationale gerechten zou worden onttrokken, beslist het Hof van Cassatie,	— «Resolutie 827 (1993)»: resolutie 827 (1993) van 25 mei 1993 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties; — «Resolutie 955 (1994)»: resolutie 955 (1994) van 8 november 1994 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties; — «Statuut»: het Statuut van het Tribunaal aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties in <u>zijn</u> resolutie 827 (1993) en het Statuut aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties in <u>zijn</u> resolutie 955 (1994); — «Reglement»: het Reglement inzake Procedure en Bewijsvoering dat het Internationaal Straftribunaal voor voormalig Joegoslavië op 11 februari 1994 heeft aangenomen <u>en het Reglement inzake Procedure en Bewijsvoering dat het Internationaal Straftribunaal voor Ruanda op 29 juni 1995 heeft aangenomen</u>; — «Procureur»: de Procureur van het Tribunaal alsmede een ieder die door hem is gemachtigd of onder zijn gezag werkt in het kader van de functie die hij op grond van het Statuut uitoefent. Art. 4 De bevoegde autoriteiten verlenen aan het Tribunaal <u>hun volledige gerechtelijke samenwerking</u> in procedures betreffende de misdrijven omschreven in de artikelen 1 tot 8 van het Statuut van het Tribunaal voor voormalig Joegoslavië en in de artikelen 2 tot 4 van het Statuut van het Tribunaal voor Ruanda, overeenkomstig de bepalingen van de resoluties <u>vermeld in artikel 2 van deze wet en overeenkomstig de bepalingen</u> van het Statuut, van het Reglement en van deze wet. Art. 5 De <u>minister</u> van Justitie is de centrale autoriteit die bevoegd is verzoeken om gerechtelijke samenwerking uitgaande van het Tribunaal in ontvangst te nemen <u>en verder op te volgen</u>. HOOFDSTUK II Ottrekking van zaken aan de Belgische gerechten Art. 6 <u>Wanneer</u> het Tribunaal, <u>naar aanleiding van een feit dat</u> tot zijn bevoegdheid behoort, <u>vraagt dat een zaak aan de nationale gerechten wordt onttrokken,</u>	— «Résolution 827 (1993)»: la résolution 827 (1993) du 25 mai 1993 adoptée par le Conseil de sécurité des Nations Unies; — «Résolution 955 (1994)»: la résolution 955 (1994) du 8 novembre 1994 adoptée par le Conseil de sécurité des Nations Unies; — «Statut»: le Statut du Tribunal adopté par le Conseil de Sécurité des Nations Unies dans sa résolution 827 (1993) et celui adopté par le Conseil de sécurité des Nations Unies dans sa résolution 955 (1994); — «Règlement»: le Règlement de Procédure et d’Administration des preuves adopté par le Tribunal le 11 février 1994; — «Procureur»: le Procureur du Tribunal ainsi que toute personne autorisée par lui ou travaillant sous ses ordres dans le cadre des fonctions qui lui incombent en vertu du Statut. Art. 3 Les autorités compétentes accordent au Tribunal l’aide judiciaire la plus large dans toute procédure visant les infractions définies aux articles 1 à 8 du Statut du Tribunal pour l’ex-Yougoslavie et aux articles 2 à 4 du Statut du tribunal pour le Rwanda, conformément aux dispositions des résolutions 808 (1993), 827 (1993) et 955 (1994), du Statut, du Règlement et de la présente loi. Art. 4 Le Ministère de la Justice est l’autorité centrale compétente pour recevoir les demandes de coopération judiciaire émanant du Tribunal. CHAPITRE II Dessaisissement des juridictions belges Art. 5 Lorsqu’une demande de dessaisissement des juridictions nationales est faite par le Tribunal à propos d’un fait relevant de sa compétence, la Cour de Cassa-	— «Résolution 827 (1993)»: la résolution 827 (1993) du 25 mai 1993 adoptée par le Conseil de sécurité des Nations unies; — «Résolution 955 (1994)»: la résolution 955 (1994) du 8 novembre 1994 adoptée par le Conseil de sécurité des Nations unies; — «Statut»: le Statut du Tribunal adopté par le Conseil de sécurité des Nations unies dans sa résolution 827 (1993) et celui adopté par le Conseil de sécurité des Nations unies dans sa résolution 955 (1994); — «Règlement»: le Règlement de procédure et de preuve du Tribunal pénal international pour l’ex-Yougoslavie adopté le 11 février 1994 <u>et le Règlement de procédure et de preuve du Tribunal pénal international pour le Rwanda adopté le 29 juin 1995</u>; — «Procureur»: le Procureur du Tribunal ainsi que toute personne autorisée par lui ou travaillant sous <u>son autorité</u> dans le cadre des fonctions qui lui incombent en vertu du Statut. Art. 4 Les autorités compétentes accordent au Tribunal <u>leur pleine et entière coopération judiciaire</u> dans toute procédure visant les infractions définies aux articles <u>1er</u> à 8 du Statut du Tribunal pour l’ex-Yougoslavie et aux articles 2 à 4 du Statut du Tribunal pour le Rwanda, conformément aux dispositions des résolutions <u>mentionnées à l’article 2 de la présente loi ainsi qu’aux dispositions</u> du Statut, du Règlement et de la présente loi. Art. 5 Le <u>ministre</u> de la Justice est l’autorité centrale compétente pour recevoir les demandes de coopération judiciaire émanant du Tribunal <u>et en assurer le suivi</u>. CHAPITRE II Du dessaisissement des juridictions belges Art. 6 Lorsqu’une demande de dessaisissement des juridictions nationales est <u>formulée</u> par le Tribunal à propos d’un fait relevant de sa compétence, la Cour

Tekst aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers en overgezonden aan de Senaat	Tekst aangenomen door de Commissie voor de Justitie van de Senaat	Texte adopté par la Chambre des représentants et transmis au Sénat	Texte adopté par la Commission de la Justice du Sénat
op vordering van de Procureur-generaal bij dat Hof, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht waarbij ze aanhangig is gemaakt.	beslist het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal en na de betrokkene te hebben gehoord, tot onttrekking van de zaak aan het Belgisch gerecht waarbij <u>hetzelfde feit</u> aanhangig is gemaakt, na te hebben nagegaan of er geen dwaling in de persoon bestaat.	tion, sur réquisition du Procureur Général près cette Cour, prononce le dessaisissement de la juridiction belge saisie du même fait.	de cassation, sur réquisition du procureur général, <u>et après audition de la personne intéressée</u>, prononce le dessaisissement de la juridiction belge saisie du même fait, <u>après avoir vérifié qu’il n’y a pas erreur sur la personne.</u>
Art. 6	Art. 7	Art. 6	Art. 7
Het arrest houdende onttrekking van de zaak heeft tot gevolg dat de procedure in België wordt opgeschort. De onttrekking van de zaak belet niet dat de burgerlijke partij het recht heeft om vergoeding te vorderen. De uitoefening van dat recht wordt opgeschort zolang de zaak aanhangig is voor het Tribunaal.	Het arrest <u>dat</u> de onttrekking van de zaak <u>gelast</u>, <u>verhindert de verdere doorgang van de procedure</u> in België, <u>onverminderd de toepassing van artikel 8</u>.	L’arrêt de dessaisissement a pour effet de suspendre la procédure en Belgique. Le dessaisissement ne fait pas obstacle au droit de la partie civile de demander réparation. L’exercice de ce droit est suspendu tant que l’affaire est pendante devant le Tribunal.	L’arrêt de dessaisissement <u>empêche la poursuite de la procédure en Belgique, sans préjudice de l’application de l’article 8.</u>
Art. 7	Art. 8	Art. 7	Art. 8
Ingeval het Tribunaal, nadat de zaak aan het Belgisch gerecht is onttrokken, mededeelt dat de Procureur bij het Tribunaal besloten heeft geen akte van beschuldiging op te stellen of dat het Tribunaal besloten heeft deze akte niet te bevestigen, of wanneer het Tribunaal zich onbevoegd verklaart voor de behandeling van een zaak die haar is voorgelegd, beveelt het Hof van Cassatie op vordering van de Procureur-generaal bij dat Hof de verwijzing van de zaak naar het hof, naar de rechtbank of naar het onderzoeksgerecht waaraan zij voorheen is onttrokken.	Ingeval het Tribunaal, nadat de zaak aan het Belgisch gerecht is onttrokken, mededeelt dat de Procureur besloten heeft geen akte van beschuldiging op te stellen, dat het Tribunaal <u>deze akte niet heeft bevestigd</u> of <u>dat</u> het Tribunaal zich onbevoegd <u>heeft verklaard</u>, <u>regelt</u> het Hof van Cassatie, op vordering van de procureur-generaal en na de betrokkene te hebben gehoord, <u>de procedure en</u> beveelt, <u>in voorkomend geval</u>, de verwijzing naar het bevoegde hof, de bevoegde rechtbank of het <u>bevoegde</u> onderzoeksgerecht.	Dans le cas où le Tribunal indique, après dessaisissement de la juridiction belge, que le Procureur du Tribunal a décidé de ne pas établir d’acte d’accusation, que le Tribunal a décidé de ne pas confirmer celui-ci, ou que le Tribunal a déclaré sa propre incompétence en ce qui concerne le fait dont il était saisi, la Cour de Cassation, sur réquisition du Procureur Général près cette Cour, prononce le renvoi de l’affaire devant la cour, le tribunal ou la juridiction d’instruction précédemment dessaisi.	Lorsque le Tribunal <u>fait savoir</u>, après dessaisissement de la juridiction belge, que le Procureur a décidé de ne pas établir d’acte d’accusation, que le Tribunal <u>ne l’a pas confirmé</u>, ou que le Tribunal <u>s’est déclaré incompétent</u>, la Cour de <u>cassation</u>, sur réquisition du procureur général, <u>et après audition de la personne intéressée</u>, <u>règle la procédure</u> et, s’il y a lieu, prononce le renvoi devant la cour, le tribunal ou la juridiction d’instruction <u>compétents</u>.
HOOFDSTUK III	HOOFDSTUK III	CHAPITRE III	CHAPITRE III
Wederzijdse rechtshulp	Wederzijdse rechtshulp	Entraide judiciaire	<u>De l’entraide judiciaire</u>
Art. 8	Art. 9	Art. 8	Art. 9
De verzoeken van de Procureur en de beschikkingen van het Tribunaal die gericht zijn op de verwezenlijking van maatregelen inzake inwinning en voorlegging van stukken noodzakelijk voor het onderzoek of voor het goede verloop van het proces, worden ten uitvoer gelegd onder dezelfde voorwaarden als die geldend voor verzoeken en beschikkingen uitgaande van nationale gerechtelijke autoriteiten.	De verzoeken van de Procureur of de beschikkingen van het Tribunaal die gericht zijn op de <u>uitvoering</u> van maatregelen inzake <u>inzameling</u> en <u>overlegging</u> van <u>gegevens die onder meer betrekking hebben op de vaststelling van de identiteit en het opsporen van personen, de samenvoeging van getuigenissen, het overleggen van bewijzen en het toezenden van stukken en die noodzakelijk zijn</u> voor het onderzoek of voor het goede verloop van het proces, worden ten uitvoer gelegd <u>overeenkomstig de regels die door de Belgische wetgeving voorgeschreven zijn</u>. <u>Heeft</u> het verzoek van de Procureur of de beschikking van het Tribunaal betrekking op een dwangmaatregel, <u>dan</u> wordt <u>dat verzoek of die beschikking</u> ten uitvoer gelegd door de <u>onderzoeksgerechter</u> van de plaats waar de maatregel moet worden uitgevoerd.	Les demandes émanant du Procureur ou les ordonnances du Tribunal visant à l’accomplissement de mesures relatives à la récolte et à la production de preuves nécessaires à l’instruction ou à la bonne conduite du procès sont exécutées dans les mêmes conditions que si elles émanaient d’autorités judiciaires nationales. Lorsque la demande du Procureur ou l’ordonnance du Tribunal porte sur une mesure de contrainte, elle sera exécutée par le juge d’instruction du lieu où la mesure doit être exécutée.	Les demandes du Procureur ou les ordonnances du Tribunal visant à l’accomplissement de mesures relatives <u>à la collecte</u> et à la production <u>d’éléments qui concernent notamment l’identification et la recherche des personnes, la réunion de témoignages, la production de preuves et l’expédition de documents, et qui sont</u> nécessaires à l’instruction ou à la bonne conduite du procès, sont exécutées <u>conformément aux règles prescrites par la législation belge</u>. La demande du Procureur ou l’ordonnance du Tribunal <u>qui</u> porte sur une mesure de contrainte <u>est</u> exécutée par le juge d’instruction du lieu où la mesure doit être exécutée.

Art. 9

De betrokken bevoegde rechterlijke autoriteit stelt het Tribunaal in kennis van de datum en de plaats van tenuitvoerlegging van de gevorderde maatregel. De Procureur of de vorderende rechter is gemachtigd de tenuitvoerlegging bij te wonen.

HOOFDSTUK IV

Aanhouding en overbrenging

Art. 10

Indien een persoon, ten aanzien van wie het Tribunaal een bevel tot aanhouding heeft uitgevaardigd, zich op het Belgische grondgebied bevindt, wordt dat bevel uitvoerbaar verklaard door de raadkamer van de plaats waar betrokkene verblijft of wordt aangehouden.

Indien de Procureur van het Tribunaal in spoedeisende gevallen een verzoek tot voorlopige aanhouding indient, wordt dit verzoek ten uitvoer gelegd aan de hand van een op grond van dit verzoek uitgevaardigd bevel tot aanhouding afgeleverd door de onderzoeksrechter van de plaats waar de persoon op wie het bevel betrekking heeft, zijn verblijfplaats heeft, of van de plaats waar betrokkene is aangetroffen.

De persoon die aangehouden is, kan voor de raadkamer om zijn voorlopige invrijheidstelling verzoeken overeenkomstig artikel 5 van de wet van 15 maart 1874 betreffende de uitleveringen.

De betrokkene wordt in ieder geval in vrijheid gesteld indien het bevel tot aanhouding uitgevaardigd door het Tribunaal niet is medegedeeld binnen drie maanden te rekenen van het tijdstip waarop het bevel tot aanhouding van de Belgische onderzoeksrechter aan de betrokkene is betekend.

**Tekst aangenomen door de Commissie
voor de Justitie van de Senaat**

Art. 10

De bevoegde gerechtelijke autoriteit waarbij de zaak aanhangig is, stelt het Tribunaal in kennis van de datum en de plaats van tenuitvoerlegging van de gevorderde maatregel. De Procureur of de vorderende rechter is gemachtigd de tenuitvoerlegging bij te wonen.

Art. 11

Wanneer bij een Belgisch gerecht, overeenkomstig de wet van 16 juni betreffende de bestraffing van de ernstige inbreuken op de Internationale Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 en op de aanvullende Protocollen I en II bij die Verdragen van 8 juni 1977, een procedure aanhangig is inzake feiten die tot de bevoegdheid van het Tribunaal zouden kunnen behoren, moet het Tribunaal hierover worden ingelicht door de minister van Justitie.

HOOFDSTUK IV

Aanhouding en overbrenging

Art. 12

§ 1. Het bevel tot aanhouding uitgevaardigd door het Tribunaal ten aanzien van een persoon die zich op het Belgisch grondgebied bevindt, wordt uitvoerbaar verklaard door de raadkamer van diens verblijfplaats of van de plaats waar hij is aangetroffen.

De raadkamer gaat na of de in het bevel aangevoerde feiten tot de bevoegdheid van het Tribunaal behoren en of er geen dwaling in de persoon bestaat.

Binnen vierentwintig uren te rekenen van de beschikking van de raadkamer houdende weigering het bevel tot aanhouding van het Tribunaal uitvoerbaar te verklaren, kan het openbaar ministerie tegen deze beslissing hoger beroep instellen bij de kamer van inbeschuldigingstelling. Deze laatste doet uitspraak binnen acht dagen. Het arrest is uitvoerbaar.

Binnen vierentwintig uren na de vrijheidsbeneming wordt de beslissing die het bevel tot aanhouding van het Tribunaal uitvoerbaar verklaart, aan de betrokkene betekend. Deze laatste beschikt over een termijn van vierentwintig uren te rekenen van de betekening om in beroep te gaan bij de kamer van inbeschuldigingstelling.

**Texte adopté par la Chambre
des représentants
et transmis au Sénat**

Art. 9

L'autorité judiciaire compétente saisie informe le Tribunal de la date et du lieu de l'exécution de la mesure requise. Le Procureur ou le Juge requérant sont autorisés à assister à cette exécution.

CHAPITRE IV

Arrestation et transfert

Art. 10

Lorsque une personne à propos de laquelle le Tribunal émet un mandat d'arrêt se trouve sur le territoire belge, il est rendu exécutoire par la chambre du conseil du lieu de sa résidence ou du lieu où celle-ci a été trouvée.

Lorsque le Procureur du Tribunal formule une demande d'arrestation provisoire en cas d'urgence, celle-ci est exécutée sur la base d'un mandat d'arrêt motivé par cette demande et délivré par le juge d'instruction du lieu où la personne faisant l'objet de ce mandat a sa résidence, ou du lieu où elle a été trouvée.

La personne faisant l'objet de l'arrestation pourra réclamer la liberté provisoire devant la chambre du conseil conformément à l'article 5 de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions.

Cette personne sera dans tous les cas remise en liberté dès lors qu'un mandat d'arrêt émanant du Tribunal n'est pas communiqué dans les trois mois de la signification du mandat d'arrêt du juge d'instruction belge à l'intéressé.

**Texte adopté par la Commission
de la Justice du Sénat**

Art. 10

L'autorité judiciaire compétente saisie informe le Tribunal de la date et du lieu de l'exécution de la mesure requise. Le Procureur ou le juge requérant sont autorisés à assister à cette exécution.

Art. 11

Lorsque, conformément à la loi du 16 juin 1993 relative à la répression des infractions graves aux Conventions internationales de Genève du 12 août 1949 et aux protocoles I et II du 8 juin 1977 additionnels à ces Conventions, une procédure est en cours devant une juridiction belge sur des faits qui pourraient relever de la compétence du Tribunal, celui-ci en est informé par le ministre de la Justice.

CHAPITRE IV

De l'arrestation et du transfert

Art. 12

§ 1er. Le mandat d'arrêt émis par le Tribunal à l'égard d'une personne qui se trouve sur le territoire belge est rendu exécutoire par la chambre du conseil du lieu de sa résidence ou du lieu où elle a été trouvée.

La chambre du conseil vérifie si les faits allégués dans le mandat relèvent de la compétence du Tribunal et s'il n'y a pas erreur sur la personne.

Le ministère public, dans les vingt-quatre heures de l'ordonnance de la chambre du conseil refusant de rendre exécutoire le mandat d'arrêt du Tribunal, peut interjeter appel de cette décision devant la chambre des mises en accusation. Celle-ci statue dans les huit jours. L'arrêt est exécutoire.

Dans les vingt-quatre heures de la privation de liberté, la décision rendant exécutoire le mandat d'arrêt du Tribunal est signifiée à l'intéressé. Celui-ci dispose d'un délai de vingt-quatre heures à dater de la signification, pour introduire un recours devant la chambre des mises en accusation.

De kamer van inbeschuldigingstelling hoort de betrokkene binnen vier dagen te rekenen van diens beroep en doet uiterlijk binnen acht dagen uitspraak.

Wanneer het bevel tot aanhouding van het Tribunaal definitief uitvoerbaar is verklaard, vindt de overbrenging van de aangehouden persoon plaats uiterlijk drie maanden na de beslissing.

§ 2. Indien de Procureur in spoedeisende gevallen een verzoek tot voorlopige aanhouding opstelt, wordt dit verzoek ten uitvoer gelegd op grond van een bevel tot aanhouding afgegeven door de onderzoeksrechter van de plaats waar de persoon op wie het bevel betrekking heeft, zijn verblijfplaats heeft of van de plaats waar hij is aangetroffen.

Binnen vijf dagen te rekenen van de afgifte van het bevel tot aanhouding door de onderzoeksrechter, beslist de raadkamer, na de betrokkene te hebben gehoord en op vordering van het openbaar ministerie, of dat bevel moet worden bevestigd. De raadkamer gaat na of de in het bevel aangevoerde feiten tot de bevoegdheid van het Tribunaal behoren en of er geen dwaling in de persoon bestaat.

Binnen vierentwintig uren te rekenen van de beschikking van de raadkamer houdende weigering om het door de onderzoeksrechter afgegeven bevel tot aanhouding te bevestigen, kan het openbaar ministerie hoger beroep instellen bij de kamer van inbeschuldigingstelling. Deze laatste doet uitspraak binnen acht dagen te rekenen van het hoger beroep. Het arrest is uitvoerbaar.

De betrokkene wordt in ieder geval in vrijheid gesteld indien hem geen bevel tot aanhouding uitgevaardigd door het Tribunaal wordt betekend binnen drie maanden te rekenen van de betekening van het bevel tot aanhouding van de Belgische onderzoeksrechter.

Indien binnen deze termijn een bevel tot aanhouding wordt betekend, moet het uitvoerbaar worden verklaard overeenkomstig § 1 en moet de beslissing binnen een maand aan de betrokkene worden betekend, bij gebreke waarvan hij in vrijheid wordt gesteld.

Met eerbiediging van hetgeen in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is bepaald, voert de regering de overbrenging van de aangehouden persoon uit overeenkomstig het Reglement van het Tribunaal.

La chambre des mises en accusation entend l'intéressé dans les quatre jours de son recours et statue au plus tard dans les huit jours.

Lorsque le mandat d'arrêt du Tribunal est définitivement rendu exécutoire, le transfert de la personne arrêtée doit intervenir dans les trois mois.

§ 2. La demande d'arrestation provisoire formulée en cas d'urgence par le Procureur est exécutée sur la base d'un mandat d'arrêt délivré par le juge d'instruction du lieu où la personne faisant l'objet de ce mandat a sa résidence, ou du lieu où elle a été trouvée.

Dans les cinq jours de la délivrance du mandat d'arrêt par le juge d'instruction, la chambre de conseil décide, après audition de l'intéressé et sur réquisition du ministère public, s'il y a lieu de confirmer ce mandat. Elle vérifie si les faits allégués dans le mandat relèvent de la compétence du Tribunal et s'il n'y a pas erreur sur la personne.

Dans les vingt-quatre heures de l'ordonnance de la chambre du conseil refusant de confirmer le mandat d'arrêt délivré par le juge d'instruction, le ministère public peut interjeter appel devant la chambre des mises en accusation. Celle-ci statue dans les huit jours de l'appel. L'arrêt est exécutoire.

L'intéressé est dans tous les cas remis en liberté si un mandat d'arrêt émis par le Tribunal ne lui est pas signifié dans les trois mois de la signification du mandat d'arrêt du juge d'instruction belge.

Si un mandat d'arrêt est signifié dans ce délai, il devra être rendu exécutoire conformément au § 1er, et la décision devra être signifiée à l'intéressé dans le mois, faute de quoi il sera remis en liberté.

Art. 11

Op verzoek van het Tribunaal, stemt de regering in met de overbrenging van de persoon aangehouden overeenkomstig artikel 10.

Art. 13

Art. 11

Sur demande du Tribunal, le gouvernement accorde le transfert de la personne arrêtée conformément à l'article 10.

Art. 13

Dans le respect de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, le Gouvernement transfère la personne arrêtée, conformément au Règlement du Tribunal.

**Tekst aangenomen door de Kamer
van volksvertegenwoordigers
en overgezonden aan de Senaat**

HOOFDSTUK V

Tenuitvoerlegging van de straffen

Art. 12

Ingeval België zich inschrijft op de lijst van Staten die aan de Veiligheidsraad te kennen hebben gegeven, bereid te zijn veroordeelden te ontvangen met het oog op de tenuitvoerlegging van hun gevangenisstraf, alsmede ermee in te stemmen dat personen veroordeeld door het Tribunaal te dien einde naar België worden overgebracht, wordt de gevangenisstraf in België rechtstreeks en onmiddellijk uitvoerbaar.

Binnen vierentwintig uur na aankomst van de overgebrachte persoon in de strafinrichting die hem is aangewezen, verschijnt hij voor de procureur des Konings van de rechtbank van eerste aanleg van de betrokken plaats. Deze laatste voert een onderzoek over de identiteit uit, maakt daarvan proces-verbaal op en gelast op grond van het origineel of van een uitgifte van het vonnis van het Tribunaal de onmiddellijke opsluiting van de veroordeelde.

Art. 13

De genademaatregelen bedoeld in artikel 110 van de Grondwet of de maatregelen inzake voorwaardelijke invrijheidstelling vastgesteld bij de wet van 31 mei 1888 en bij het koninklijk besluit van 17 januari 1921 kunnen ten aanzien van personen die door het Tribunaal zijn veroordeeld en naar België zijn overgebracht, slechts worden genomen indien het Tribunaal daarmee instemt.

**Tekst aangenomen door de Commissie
voor de Justitie van de Senaat**

HOOFDSTUK V

Tenuitvoerlegging van de straffen

Art. 14

Ingeval België is ingeschreven op de lijst van de Staten die aan de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties te kennen hebben gegeven bereid te zijn veroordeelden te ontvangen met het oog op de tenuitvoerlegging van hun gevangenisstraf, en ingeval een persoon veroordeeld door het Tribunaal te dien einde naar België wordt overgebracht, wordt de gevangenisstraf in België rechtstreeks en onmiddellijk uitvoerbaar.

Binnen vierentwintig uren na aankomst van de overgebrachte persoon in de strafinrichting die hem is aangewezen, verschijnt hij voor de procureur des Konings bij de plaatselijke rechtbank van eerste aanleg. Deze ondervraagt hem over zijn identiteit, maakt daarvan proces-verbaal op en gelast, op grond van het origineel of van een uitgifte van het vonnis van het Tribunaal, de onmiddellijke opsluiting van de veroordeelde.

HOOFDSTUK VI

Inwerkingtreding

Art. 15

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het
Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

**Texte adopté par la Chambre
des représentants
et transmis au Sénat**

CHAPITRE V

Art. 12

Exécution des peines

Dans l'hypothèse où la Belgique s'inscrit sur la liste des pays qui ont fait savoir au Conseil de sécurité qu'ils étaient disposés à recevoir des condamnés afin qu'ils y subissent leur peine d'emprisonnement et qu'une personne condamnée par le Tribunal est transférée en Belgique à cette fin, la peine d'emprisonnement est directement et immédiatement exécutoire en Belgique.

Dans les vingt-quatre heures suivant son arrivée dans l'établissement pénitentiaire qui lui a été assigné, la personne transférée comparait devant le procureur du Roi près le tribunal de première instance du lieu. Celui-ci procède à son interrogatoire d'identité, en dresse procès-verbal et au vu de l'original ou d'une expédition du jugement du Tribunal ordonne l'incarcération immédiate du condamné.

Art. 13

Toute mesure de grâce prévue par l'article 110 de la Constitution ou de libération conditionnelle prévue par la loi du 31 mai 1888 et l'arrêté-royal du 17 janvier 1921 ne pourront être prises à l'encontre de personnes condamnées par le Tribunal et transférées en Belgique que de l'avis conforme de celui-ci.

**Texte adopté par la Commission
de la Justice du Sénat**

CHAPITRE V

Art. 14

De l'exécution des peines

Dans la mesure où la Belgique est inscrite sur la liste des États qui ont fait savoir au Conseil de sécurité des Nations unies qu'ils étaient disposés à recevoir des condamnés afin qu'ils y subissent leur peine d'emprisonnement et où une personne condamnée par le Tribunal est transférée en Belgique à cette fin, la peine d'emprisonnement est directement et immédiatement exécutoire en Belgique.

Dans les vingt-quatre heures suivant son arrivée dans l'établissement pénitentiaire qui lui a été assigné, la personne transférée comparait devant le procureur du Roi près le tribunal de première instance du lieu. Celui-ci procède à son interrogatoire d'identité, en dresse procès-verbal et, au vu de l'original ou d'une expédition du jugement du Tribunal, ordonne l'incarcération immédiate du condamné.

CHAPITRE VI

Entrée en vigueur

Art. 15

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.